

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਬੀਫੇਰ ਵੈਸਟਨ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਬਸੰਤ ਮੱਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 80 ਆਫ 1949।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 11— ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕਾਟਾ—ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 13—ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ।— ਕੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਸ-ਨਿਊਡੀਕਾਟਾ।— ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 92(3)-ਕੀ ਬਾਰ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਟ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 92(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਜਿੱਥੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਆਰਡਰ 21 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਖਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਮਹਤਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਰਾਏ (1), ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1948 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 643 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਖੇਸਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵਿਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, 7 ਜੁਲਾਈ 1948, ਮਿਤੀ 7 ਜੁਲਾਈ 1948 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਏ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵੇਜਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ '27 ਜਨਵਰੀ 1948 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਵਾਈ ਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ. ਮਿੱਤਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.1949 ਦੀ LP ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 80 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

23-3-1926 ਨੂੰ, ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਨੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ 9,000/- ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਦੁਕਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ Ex, D.10 । ਮੈਰਗੇਜ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. 8.875/- ਰੁਪਏ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਕੋਲ 204-1920 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ

ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਏ ਗਏ ਸਨ। 23-3-1926 ਨੂੰ, ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਨੇ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਡੀਡ, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਦੁਕਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ. ਡੀ. 11 ।

6-7-1926 ਨੂੰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਬਸੰਤ ਮੱਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਆਇਆ। 21-11-1928 ਨੂੰ ਸੂਟ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੈਰਗੇਜ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ. ਡੀ. 12 ।

8-11-1933 ਨੂੰ, ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ, ਬਨਾਨੀ ਲਾਲ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ 19-4-1935 ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਖਰੀਦੀ। ਆਰਡਰ 21, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 89, 90 ਅਤੇ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 14-5-1935 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2-10-1944 ਨੂੰ, ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਐਕਸਟ. D. 4. ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 1930 ਵਿੱਚ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਇੰਦੌਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ 1942 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 28-9-1944 ਨੂੰ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਸੰਤ ਮਲ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 7-8-1945 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9, ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 12-10-1933 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 8-11-1933 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਹੀ ਪਤਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1930 ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1942 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ

ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1930 ਤੋਂ 1942 ਤੱਕ ਇੰਦੌਰ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੀ.ਵੀ. ਕੇਵਾਰਦੇਵ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1932 ਤੋਂ 1942 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਟਰਾ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। CW 1/1 ਤੋਂ CW 1/8, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਈ.ਡੀ. ਕੇਰੀਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੰਦੌਰ ਵਿਖੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1934-35 ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1942 ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1937 ਤੋਂ 1941 ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਖੁਦ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਇੰਦੌਰ ਵਿਖੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਸਾਲ 1934 ਤੋਂ 1942 ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ, DHW 7, ਨੇ ਮੰਨਿਆ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ 1930 ਤੋਂ 1942 ਤੱਕ ਜਲੰਦੂਰ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਉਹ ਜਲੰਦੂਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ 1938, 1940 ਅਤੇ 1942 ਵਿਚ 1942 ਵਿਚ ਜਲੰਧਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਭਗਵੰਤ ਦਾਸ, ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਜਲੰਦੂਰ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1933 ਵਿੱਚ ਜਲੰਦੂਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।"

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ. ਡੀ. 2 ਹੈ।

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਸੇਧ ਲਈ ਗਿਆ। ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਧ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਏਗਜ਼ੀਬਿਟ. ਡੀ. 8, ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,

27-3-1946 ਨੂੰ, ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ 'ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 'ਅੱਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ' ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਣ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92(3), ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਨੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ:

1. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
2. ਕੀ ਸੂਟ ਮੈਜ਼ੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?
3. ਕੀ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਗੁਣ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92(3) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਵਲ ਪੀ. ਸੀ- ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 2, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅਪੀਲ 'ਚ 'ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ 1' 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7-7-1948 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਬਸੰਤ ਐਮ.ਐਮ. ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ।

ਉਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 92 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ।

ਖੋਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮ, ਰਜਿ. ਵਿਚ ਜੇ. ਪੈਰਾ ਅਧੀਨ 1948 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 643 ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਅਪੀਲ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 10 ।

ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੇ ਹੁਣ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਆਧਾਰ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਆਈ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦਾ ਪਾਰਸ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 7 ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੈਰੇ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ 3 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਨਾਰਸੀ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੰਡੀ ਫੈਂਟਨ ਗੰਜ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ 1930 ਵਿਚ ਜਲੰਦੂਰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੰਦੌਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੇਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 8-8-1933 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੇਟਿਸ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਲੰਦੂਰ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ. ਮੁਦਈ ਦੇ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨੇਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਸਰਵਰ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 10-10-1933 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। 2-10-1944 ਨੂੰ, ਬਸੰਤ ਮੱਲ ਨੇ 8-11-1933 ਨੂੰ 1943 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 933 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9 ਦੇ

ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ 7 ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਨਿਯਮ 13, ਪੀ. ਕੋਡ ਦਾ 9, ਐਕਸਟ. D. 4, ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਐੱਸ. ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। *Snr* ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ 7-3-1946 ਨੂੰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9, ਸਿਵਲ ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ - 'ਖਗੋਉਦ੍ਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ', 29 ਕੈਲ 395 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ।

'ਖਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ', 29 ਕੈਲ 395 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥਾ, ਸੰਮਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਓਏ ਉਹ ਤੱਥ ਲਾਰਡ ਰੇਬਰਟਸਨ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਐਸਐਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1882 ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ 108 ਅਤੇ 311 ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਸਵਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। 1882 ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਨਿਯਮ 13, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 311, ਸਿਵਲ ਪੀ. ਸੀ., 1882, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, 29 ਕੈਲ 395 ਪੀਸੀ (ਪੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 19-4-1935 ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਰਡਰ 21, ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ, 14-5-1935 ਦੇ ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 10, 11 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਰਡਰ 21 ਸਿਵਲ ਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 92(3), ਆਰਡਰ 21 ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ 28-9-1944 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਆਰਟੀਕਲ 168, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਸੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਜਿਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ 19-4-1935 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 27 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47(2) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"47(2) ਅਦਾਲਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਅਦਾਲਤੀ-ਫ਼ੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 1949 ਦੀ ਲਾਗਤ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 80 ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ |